ת"ש דם שנטמא וזרקו בשוגג הורצה במזיד

לא הורצה הכי קאמר דם שנטמא וזרקו 16 בין

בשוגג בין במזיד נממא בשוגג הורצה במזיד

לא הורצה: מתני' שנטמאו שיריה נשרפו

שיריה אבדו שיריה כמדת ר' אליעזר יכשירה

וכמדת רבי יהושע פסולה: גמ' אמר רב

והוא ישנטמאו כל שיריה אבל מקצת שיריה

לא קא סלקא יו דעתך נממא אין אבוד ושרוף

לא מאי קסבר אי קסבר שיורא מילתא היא

אפילו אבוד ושרוף נמי אי קסבר שיורא לאו

מילתא היא יו ונממא מאי מעמא דמרצה ציץ

בו.

נו א ב ג מיי פייא מהלכומ פסוחית הלי כ: נו ד ה מיי פייא מהלי פסוחית הלכה ל: נח ו מיי פייא מחלכות

פסוה"מ הלכה ו: גמ ז ח מיי' שם פ"ב הל'

תורה אור השלם 1. וְוָרֵק הַכּּוֹהֵן אֶת הַדְּים עַל מִוְבָּח יְיָ פָּתָח אוֹהל מוֹעֵד וְהָקְטִיר הַחָלֶב לְרִיח נִיחֹח לְיִיּ; ויקרא יז ו 2. לא תַאָפָה חָמֵץ חָלְקָם נָתִתִּי אֹתָה מֵאָשִׁי קִדשׁ נָתַתִּי אֹתָה מֵאָשִׁי קִדשׁ

שימה מקובצת

ל) שנטמא וזרקו זרקו בין: ב) קא סלקא דעתיה: ג) היא נטמא מ"ט דמרצה ציץ על אכילות: דן נסכים ס) אמר יהודה ותיבת רבי נמחק: ו) ביד עובדה: ז] תיובתא לד יהודה : מ) קמצו מכלי ותיבת לך יהודה: מ] קמצו מכלי ותיבת שלא נמחק: מ) ומקטירו [דייו] תיבות שלא ככלי שרת נמחק: י) תיבת בשיריה נמחק: 6) אין דם ס"א ה"נ אם אין שירים אין קומץ: יכ) דאומה: ינ) לרכי קיימא אכל אבדו קצת כרי דמתולה תיבא ומינו רב רני: . דפסולה מדקא נקיט רב כר׳: יד] כדתניא מו) דמיא דהא הוי במקום בשר עו) דמיא דהא הרי במקום בשר וכאילו נשתייר: עו) הכי הוא ורק: יו) כולה קיימת: יו) בימין כחטאת ס"א דכתיב ולקה הכהן וגר' ואמרי כל מקום כו': יע) באצבעו ממש ובימין דכתיב היר ילכת דכתי מדם ממושת ביה ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו: ל) בזבחים ולרבי שמעון זריקתה כשרה בשמאל :דתניא בהקומץ א) זוטא זרק כל) בעיא אצבע ובאשם מצורע כתיב ביה על כף הכהן , השמאלית וכדין שמן דין דם האשם ועוד שלא מצינו בשום אשם אצבע וכהונה לא בשחיטה ולא בזריקה הס"ד בשחיטה ולא בזריקה הס"ד ומה"ד בהמיינו: כנ) תיובתא כנן קמצו מכלי שרת שנתקדשה ותיבת שלא נמחק: כדן לא בעינא: כדן יחדיר לימינו כדיהודה בריה דרבי חייא בא

:'וכדה ביד כו' א) בהקומך זוטא ליתא לברייתא זו כלל רק הוא בזבחים דף כד ולעיל בפ"ק דף י ע"ב:

רבינו גרשום

ת״ש כו׳ וקתני וזרקו בשוגג הורצה ובמזיד לא הורצה אלמא בזריקתו בשוגג הורצה במזיד לא הורצה אבל טומאתו שנטמא משמע בין בשוגג בין במזיד ותיוכתא דרב שילא
דאמר דכי זרקו בין בשונג בין
דאמר דכי זרקו בין בשונג בין
במזיד הורצה הכי קאמר דכ
בשונג בין במזיד אם נטמא
בשונג בין במזיד אם נטמא
בשונג בין בא אם נטמא
בשונג בין בא אבל אם נטמא
ביינו בא אבל אם נטמא
שילא דאמר טומאה בשונג
במזיד לא הורצה והיינו כרב
ביינור ביינו בי :'ורצה כר'

וחישב

סא שמע דם שנעמא וזרקו כו'. קשיא לרב שילא דקתני אם זרקו אישכחן חדב בו'. ובשר נפקא לן מקרא בפרק כילד צולין בואבג מיי פייא מהלכות בפרק כילד במיי פייא מהלכות בפרק כילד במיי פייא מהלכות בפרק כילד במיי פייא מהלכות במיד במויד לא הורלה: בארעד בפרק כילד בארשי פייא מהלכות בפרק בילד בארשי בייא בארשים בארש (פסחים דף פ.). מ"ר:

לולין (פפחים דף עו.) דם אע"פ שאין בשר ה"ל קומץ אע"פ שאין שיריים ורבי ינאי אבר ביון שקפצו פבדי שרת בו'. קמילה בימין נפקא לן בפ׳ קמא בסופו (לעיל דף י:) אליבא דרבי שמעון מרבי

יהודה בריה דרבי חייא ורבי ינאי דלית ליה נפקח ליה שפיר בג"ש ם ט מיי שם: דלית ליה נפקח ליה שפיר בג"ש דיד יד כדמוכח לעיל בסוף פ"ק

(ג"ז שס). מ"ל:

הקמר חלכים ואכרים בשמאל ביז בימיז בשירה. מלי למימר דאתיא כר"ש כמו דסיפא דקומן אבל לרבנן בעי ימין אי נמי אפילו לרבנן איכא לאכשורי הקטר חלבים בשמאל כמו הולכת איברים לכבש דלעיל בסוף פ"ק (ג"ז שס.). מ"ר:

הקומץ והקשורת ולבונה כו'. האי דלא ערבינהו דלמא תלת תלת שמעינהו. 🕏 מ״ר:

אי הכי כל שיריה גמי לעולם קסבר שיורא מילתא היא ונטמא יוהוא הדין לאבוד ושרוף איו והאי דקאמר נממא רישייהו נקט סכדתני רבי יהושע אומר יכל הזבחים שבתורה שנשתייר מהן כזית בשר או כזית חלב זורק את הדם כחצי זית בשר וכחצי זית חלב אינו זורק את הדם "ובעולה אפי' כחצי זית בשר וכחצי זית חלב זורק את הדם מפני שכולה כליל ובמנחה אפי' כולה קיימת לא יזרוק מנחה מאי עבידתה אמר רב פפא מנחת נסכים דו ס"ד הואיל ובהדי זבח קא אתיא כגופיה דזיבחא דמיא קמ"ל מנהגי מילי אמר רבי יוחנן משום רבי ישמעאל ומטו בה משום רבי יהושע בן חנניא אמר קרא יוהקטיר החלב לריח ניחוח לה' חלב ואע"פ שאין בשר ואשכחן חלב יותרת ושתי כליות מנלן דקתני ובמנחה אפילו כולה קיימת לא יזרוק מנחה הוא דלא יזרוק הא יותרת ושתי כליות יזרוק מגלן רבי יוחגן דידיה אמר לריח ניחוח כל שאתה מעלה לריח ניחוח ואיצמריך למכתב חלב ואיצמריך למיכתב לריח ניחוח דאי כתב חלב הוה אמינא חלב אין יותרת ושתי כליות לא כתב רחמנא ריח ניחוח ואי כתב רחמנא לריח ניחוח הוה אמינא אפילו מנחה כתב רחמנא חלב: מתני' שישלא בכלי שרת פסול ורבי שמעון מכשיר הקטיר קומצה פעמים כשרה: גמ' ייאמר יו רבי יהודה בריה דרבי חייא מאי מעמא דר' שמעון אמר קרא 2קדש קדשים היא כחמאת וכאשם בא לעובדה ביד ח ס(כחמאת) עובדה בימין כחמאת בכלי עובדה בשמאל כאשם ורבי ינאי אמר ס(כחמאת) סובדה בימין כיון שקמצו מכלי שרת מעלהו ומקטירו אפילו בהמיינו ואפילו במקידה של חרש °רב נחמן בר יצחק אמר הכל מודים בקומץ שטעון קידוש מיתיבי יהקמר חלבים ואברים ועצים שהעלן בין ביד בין בכלי בין בימין ובין בשמאל כשרין הקומץ והקטורת והלבונה שהעלן בין ביד בין בכלי בין ביד בין בכלי בין בימין בין בים חייא בין בימין בין בשמאל כשרין תיובתא יו דרבי יהודה בריה דרבי חייא אמר לך רבי יהודה בריה דרבי חייא לצדדין קתני ביד בימין בכלי בין בימין בין בשמאל: תא שמע קמצו יו שלא מכלי שרת וקידשו שלא בכלי שרת והעלו והקטירו שלא בכלי שרת פסול רבי אלעזר ורבי בכלי שדת והעלו והקטיון שלא בכלי שדת פטול זב הלעיי והבשמעון מכשירין במתן כלי אימא ממתן כלי ואילך תא שמע וחכמים אומרים קומץ מעון כלי שרת כיצד קומצו מכלי שרת ומקדשו בכלי שרת ומעלו ומקטירו בכלי שרת ר' שמעון אומר כיון שקמצו מכלי שרת מעלו ומקמירו 🕫 שלא בכלי שרת ודיו אימא "כיון שקמצו וקדשו בכלי שרת

מעלו ומקטירו ודיו תא שמע קמץ בימינו ונתן בשמאלו יחזיר לימינו בשמאלו

בלבד דהכי אמרינן בזבחים (דף כד:) ב] דלר' שמעון זריקה כשרהם) דמניא זרק בשמאל פסול ור' שמעון מכשיר משום דבשאר זריקת הקרבנות לא כתיב אלבט אלא כהונה ולר׳ שמעון כהונה בעיא אלבע באן: בהמיינו. אבנט: מקידה. כלי חרס: הכל מודים בקומץ שעעון קידוש. וכי מכשר ר׳ שמעון בהקטר שאם נטלו מתוך כלי שרת לאחר שקדשו בו והעלהו בידו והקטירו כשר: ועלים. עלי מערכה: סיובתא ב-: דרבי יהודה. דאמר ביד עובדה בימין דהא הכא החני אפי׳ ביד שמאל בלא כלי והא ודאי ר׳ שמעון היא דהא מכשר שלא בכלי (6) שרת: קמנו בין שלא מכלי שרת. שנחקדשה בו המנחה: **מסשירין במסן כלי.** אפי׳ שלא בכלי שרת מיובתא דרב נחמן דאמר הכל מודים כו': **ממסן כלי ואילך**. הולכה והקטרה לא בד! בעינן כלי שרת: הא שמע. לרב נחמן: ונהן בשמאלו. בלא כלי יחזיר שלימינו בהן כדאמרינן לעיל בא לעובדהן ביד עובדה בימין: בשמאלו

י] י)(בשיריה) כשרה להקטיר הקומן: כמדת רבי יהושע. דאמר (שם)

מס אין בשר אין דס יאן אס אין דם חין בשר: לב" והוא שנשמאו כל שיריה. ח)הוא יבן דאמר רבי יהושע דפסול להקטיר הקומץ: **קס"ד נטמא** אין. כלומר בנטמאו שיריה הוא דאמרינן אם נשתייר שמקלתי) שלא נטמא כשרה אפי׳ לרבי יהושע יג] אבל אבדו קלת שיריה או נשרפו אמר רבי יהושע לפסולה הואיל וכולה בעינן קיים מדקא נקיט רב לשון טומאה ולא נקט נמי לשרוף ואבוד דמתני': מאי קסבר. רב אי הסבר שיורא מילתא כו': רישייהו. דנטמאו קתני במתני ברישה: כדתניה. ידן רבי יהושע נמי מכשר היכא דאיכא שיור אפי׳ באבוד ושרוף: זורק הדס?). דקרינא ביה הבשר והדס!): כחלי זית בשר וכחלי זים חלב אין זורק. שאין אכילה והקטרה מלטרפין: מנחה מאי **עבידתיה.** מאי זריקה איתא במנחה: כגופה דוביחה דמיה. מון דתיהוי במקום בשר כאילו נשתייר בשר קמ"ל דלא: מנהני מילי. דאם לא נשתייר בשר אלא חלב זורק את הדם: דכתיב והקטיר החלב וגו'. רישיה דקרא הכי מון וורק הכהן את הדם על מובח ה' לפני אהל מועד והקטיר החלב וגו' אלמא דמשום חלב זריק ליה לדם: יותרת ושתי הכליות מנלן. דחם לא נשתיירו אלא הן זורק את הדם דחזינן לעיל דהכי הוא דקתני ובמנחה אפילו מוכולה יו] (כליל) [קיים] כו': לריח ניחוח. והקטיר החלב לריח ניחוח: כתב רחמנה חלב. דמשמע דריח ניחוח לא מרבי אלא דומיא דחלב דמגופיה דובח הוא: מתנר' שלה בכלי שרת. שלה קדש קומן בכלי שרת דבתחילת מנחה ודאי לא פליגי דבעיא כלי כדאמרינן בפרק שתי הלחם (לקתן לו.) שאלו את רבי זו מנין כו׳: גבו׳ בא לעובדה ביד. הקטרת קומץ שהיא במקום זריקה ביד שלא קדשו בכלי: עובדה בימין כחטאת. יח] שהוא עובד נמי זריקתה באלבע יש ובימין דכתיב ביה טולקח הכהן מדמה באלבעו ואמרי' (זכחים כד:) כ"מ שנאמר אנבע וכהונה אינה אלא ימין אלמא מדאקשה לחטאת ש"מ דלא בעיא כלי ובלבד שיעבדנו בימין: בשמחל כחשם. שזריקתו בכלי ולח ביד דאין לך טעון מתנת אלבע אלא חטאת

בכורות לט:], ג) זבחים יא.. ד) זבחים יא. כה. לעיל י:, ה) ל"ק מ"ז, ו) תוספתא זבחים ספ"א, ו) ל"ה מ"ו. ה) הא דאמר כמדת ר"י דפסול כו'. ל"ק, **ט**) הקומן שלא כו' לר"י הואיל וכולה בעיו שלא כרי לר"י החאיל וכולה בעין קיימא אבל אבדו כו' דפסולה מדקא נקט בצ"ל. צ"ק, י) נ"א קומן, כ) את הדם. צ"ק, () [דברים יבן, מ) כולה כו' הס"ד. צ"ק, () [ויקרא דן, מ) כשרה בשמאל. ל"ק, **ע**) לימינו דביד כו'. ל"ק, כ) וכה"ג משני הש"ם בקדושין ו.],

הגהות הב"ח

(ħ) רש"י ד"ה תיונת וכו' נכלי שרת הס"ד וחח"כ מ"ה במתן כלי כו' אלמא היכא דקמצו מכלי שנתקדשה נו התנחה מכשירין כלי חפילו:

גליון הש"ם

גמ' רנב"י אמר הכל מודים בקומץ שמעון קידוש. עיין לעיל דף 2 ע"ב תוספות ד"ה שחיטה:

מוסף רש"י

נטמאו שיריה. של מנחה לאחר שנקמלה ועדיין לא נקטר קומנה (פסחים עו:). כמדת ר' אליעזר. דאמר בפרק כילד (פסחים עז.) ועשית זיך הבשר והדם, דם אע"פ לין בשר אין דס אס אין דס אין בשר, פסול להקטיר הקומן (לעיל מ.). כל הזבחים. בר מעולה חרחים קמש. שנשתייר מעולה התחים קמט). שנשתייר מהן. בשעת וריקה (חברים מהן. כדות בשר. לחיכה כדי הליכה מדם. הלחיכה בשתייר בשתייר להיכה כדי כדכתי (דברים יב) וושיח עולותין הבשר והדכ, הלי הדב לוו בל לוו בל לוו בל לוו בל לוו בל כל לוו בל כל לוו בל כל לוו בל הרבות הדכ, הלי בל לוו בל כל לוו בל הרבות הדבה הלי אין בשר אין דס (בכורות לט: וכעי"ז זבחים כה:) אבל אס נטמא כל הבשר והחלב או שאבד למ יחרוק רבי יהושע לטעמיה דריש ועשית עולותיך הבשר והדם אם אין בשר אין דם ודחים שם). וכזבחים כתיב ודס ובחים שם). וכומים כמינ ודם זכחיך ישפך והכשר מחלכ סוקיקן הכמוב זה לזה. (שם קם). כחצי זיות בשר כחצי זיות חלב אינו זורק את הדם. דמכילת מדם ומכילת מובח לא מלטרפין (פחוים עמ.) זריקת דם אינה אלא להתיר אימורים למזבח ובשר לאדם וכיון דחבדו שניהס זריקה למה (דעיד מ.). ובעולה. דבין נשר בין חלב כולהו למובח סלקי ורפים (שם) בעולה דלית בה לת אדם. (חנוילה חו:). זכח ומנחה קיימת לא יזרוק הדם (לעיד ט:) כלומר האי דהאמר ובמנחה אפילו כולהו

שלור ובמה ובמה כל וכלה מה המה במה במסיב ומנחסם סולח ונוי (משידה שה), בגופיה דויבחא דמיא, ומיסוי נמקום זכח להכשיר את הדס (פסחים עם). אלשיל וכלה מהחה כלה המה במסיב קומת במחה במה במסיב המה במסיב המוכח והקטריו (הפחים עם). שלא בכלי שרת בלה של מיק בל שלת מנה לא הרע מנוחה לא היה במיד המולח והקטריו (הפחים עם). שלא בכלי שרת, שלא בכלי שרת של המוכח והקטריו (הפחים שם). מוא שמשרן. המכשר האם המשור המה במסיב החלבו המחבר הקטרית מותן שלא בכלי אם העל למונה להולה להשל המחבר מיק בל המחבר המה במיד במחות להולה שלה שלא המה במסיב האלצור והמחבר במסיב כל אצפר ומקור המחבר המחבר הבלי. שקיש קומן בכלי שובדה למידו קומן במחלל כאשם מותר במיד במחות במחלל לא במיד במחות המששב במסיב המלצור ומותר במסיב המלצור המלצור המלצור מותר במחלל לחולי המלשם במחלל בד במיון היא דכמיב בים אלצור ומותר במסיב המלצור המותר במחלל להיא במחלל במותר ומותר המשר במחלל להוליך הכל שבמה במחלל לריש בכל אלצור ומותר במחלל לריש בל הצחים המותר במחלל לריש בכל אלצור ומותר משלת ומום דריש תרמות משום דריש מתחלת ובחים דרים במחלל לריש בכל הצחים המותר במחלל לריש בכל אלצור וכחונה במחלל לריש בכל הצחים להמים של המותר במחלל לריש בכל הצחים המותר במחלל לריש בכל הצחים המותר במחלל לריש בכל הצחים להמים שלה במחלל לריש בכל הצחים להמים במחלל לריש בכל הצחים המותר במחלל לריש בכל הצחים המותר במחלל לריש בכל הצחים המותר המותר במחלל לריש בכל הצחום המותר במחלל מתותר במחלל במותר במחלל במותר המותר המותר במחלל במחלל לריש בכל הצחים המותר במחלל במותר המותר המותר במחלל בריש במחלל בריש במחלל בריש במחלל בריש במחלל בריש במחלל בריש המותר במחלל בריש במחלם במחלל בריש במחלל בריש במחלם במחלל בתותר במחלם במחלל בתותר במחלם במותר במחלם במותר במחלם במחלם במחלם במחלם במחלם